

ITALIAN SYNDIKALISTIEN KOKOUS

Italian syndikalistisen union kokous on ollut Romassa Italiassa, alkaen maaliskuun 10 p:nä.

Tämä kokous oli järjestetty tarkoituksella ratkaista Italian syndikalistisen union suhtautuminen seuraaviin vallankumouksellisen työväenluokan tärkeimpiin kysymyksiin:

1. Varma määrittäminen suhtautumisesta Moskovan Punascen Anumatilliseen Kansainväliseen Union.

2. Suhtautuminen General Confederation of Labor union (Italian vanhoillinen ammattiuio).

3. Syndikalistisen Kansainvälisen rakentaminen.

Italian syndikalistinen unio, jonka jäsenmäärä on 700,000, oli valinnut kokoukseensa 200 deliikkeittä jotka olivat varustettuna jäsenistön määrämällä alustuksilla esille tuleviin kysymyksiin nähden.

Ranskan syndikalistinen järjestö, Confedérate Revolution Syndicate, jonka jäsenmäärä on 400,000, oli lähettänyt työläistoveri Totten virallisilla valtuuksilla ottamaan osaa syndikalistisen kansainvälisen perustamisneuvotteluun kokouksessa.

Kokouksen kolmen ensimmäisen päivän työ meni alustusten lukemiseen ja niistä keskusteluun. Neljäntenä, kokouksen viimeisenä päivänä luettiin päätösesitykset, sekä niistä keskusteltiin ja äänestettiin.

Ranskalainen toveri totti, laajassa puheessaan kokoukselle toi esille sen katkeran pettymyksen, minkä alaiseksi jokainen syndikalistinen, sekä amatillinen järjestö on joutunut, ryhtyessään avustamaan vallankumouksen johtajia poliittisissa vallankumouksissa. Hän lausui julki sen tärkeyden, mikä on kaikkien maiden vallankumouksellisilla unioilla rakentaakseen työväenluokan itsenäisen kansainvälisen, joka toimii palkkaorjuuden hävittämiseksi.

Hän jatkoi: "Ranskan syndikalistinen unio on tehnyt päätöksen, jolla se kieltäytyy yhtymästä mihinkään kansalliseen tahi kansainväliseen liikkeeseen, joka on poliittisten puolueitten kanssa yhteistoiminnassa. Mutta — lisää Totti — sen sijaan Ranskan syndikalistinen unio on tehnyt toisen päätöksen, jonka nojalla se tulee antamaan täydellisen aineellisen ja toiminnallisen apunsa voidaksemme rakentaa poliittisista puolueista riippumattoman Syndikalistisen Kansainvälisen. Italian syndikalistisen union sihteeri Armando Porghi puheessaan arvosteli Toisen ja Kolmannen poliittisen Kansainvälisen ja erikoisesti Moskovan P. A. K. U. perustamisen toimenpiteitä, josta hän puheensa lopussa lausui: "Moskovan Punainen Am-

matillinen Kansainvälinen on Kolmannen Kansainvälisen keinotekoisesti rakentama työkalu, minkä avulla K. K. pyrkii suojelemaan poliittisia etujaan, huolimatta kuinka ne "edut" nousevat Venäjän ja koko maailman työväenluokan turmioksi."

Syndikalistisen Kansainvälisen rakentamisesta hän lausui: "Monien historiallisten koettelemusten ja työväenluokan pettymysten kautta me olemme yhä selvemmin kokeneet sen varmuuden, että työväenluokan täytyy itse itsensä vapauttaa palkkaorjuudesta. Se opettaa meille, että kaikkien tärkeintä on meille toiminta yhdistääksemme kaikkien maiden syndikalistiset ja vallankumoukselliset taloudelliset työväenluokan järjestöt tukemaan, toimimaan ja rakentamaan maailman työväenluokan yhteiskunnallista vallankumousta."

Keskustelujen ja puheiden jälkeen alettiin päätösesityksistä äänestämään.

Ennen varsinaista äänestystä kokous päätti yksimielisesti lähettää Neuvosto-Venäjän hallitukselle jyrkän protestin sen johdosta, että Venäjän vankeiloissa viruu monia syndikalisteja, anarkisteja ja Venäjän taloudellisten järjestöjen jäseniä siitä syystä, että he ovat olleet Venäjän ja koko maailman työväenluokan asialle uskollisia.

Ensiksi äänestettiin Moskovan Punaseen Kansainväliseen yhtymisestä, sellaisenaan kun M. P. K. U. nykyään on. Yhtyminen hylättiin ylivoimaisella enemmistöllä.

Kokous hylkäsi yksimielisesti yhtymisen Italian General Confederation Labor Union, kunnes se hyväksyy työväenluokan itsenäisen vallankumouksellisen toiminnan kansainvälisenä liikkeenä, ilman poliittista holhousvaltaa.

Syndikalistisen Kansainvälisen perustamiseen nähden kokous päätti seuraavan ponnen, johon sisältyy viisi vaatimusta, jotka kaikki hyväksyttiin kokouksen yksimielisellä päätöksellä.

"Italian Syndikalistinen Unio ottaa osaa Syndikalistisen Kansainvälisen Union rakentamiseen seuraavilla ehdoilla:

1. Että Syndikalistisen Kansainvälisen tehtävänä on työväenluokan vallankumouksellinen agitatio ja työväenluokan järjestäminen tuotannossa kapitalistisen tuotantojärjestelmän ja palkkaorjuuden hävittämiseksi.

2. Että Syndikalistinen Kansainvälinen toimii riippumattomana työväenluokan järjestönä niin kommunistisiin kuin muihinkin poliittisiin puolueisiin nähden.

3. Kaikki Syndikalistisen Kansainvälisen toiminta on kohdistettava työväenluokan kansainvälisten kysymysten ja taisteluiden ratkaisemiseksi.

4. Määrättyjen syiden nojalla syndikalistiset kansainväliset uniot voivat tehdä taistelusuopimuk-

sia toisten unioiden ja poliittisten puolueiden kanssa, silloin kun siitä on työväenluokalle hyötyä.

5. Syndikalistinen Kansainvälinen voi liittyä Moskovan Punaseen Ammatilliseen Kansainväliseen ehdoilla; että Moskovan Punanen Kansainvälinen hyväksyy ylläolevat määritelmät työväenluokan kansainvälisestä tehtävästä ja että M. P. A. K. U. päämaja muutetaan Moskovasta jonnekin

Länsi-Europan teollisuusmaahan.”

Nämät viisi ylläolevaa perustetta alistaa Italian Syndikalistisen Union kokous ehdoiksi Syndikalistisen Kansainvälisen perustamiselle, jos sellainen perustetaan.”

(Yllä julaistu raportti on käännös saksankielisestä syndikalistisesta julkaisusta. — T. V. toim.)

ISÄTTÖMÄT

Kirj. Nesu

Aurinkoinen laskeva se punasäteineen
Ilmoitteli luonnolle jo illan saapuneen.
Kesäillan virkeyttä metsän siimekseen
Raatajatar nauttimaan käy luontoon hiljaiseen.

On raadannasta väsynyt, hän etsii lepoa,
Jota häll' ei tarjoa työ raskas tehtaassa.
Pää vaipuneena käsihin hän miettii eloa,
Minkä saapi osakseen työn raskaan raataja.

Vait' — mikä siellä risahti? Kai joku kulkija,
Koska alkaa kuulua myös jalkain rapsetta.
Lomasta puiden esiintyy mies raukka, rääsyinen
Hän juovuspäissään harhailepi poika poloinen.

“Sä miksi käyt harhateitä?” tyttö virkahtaa,
“Näinkö kalkin tyhjennät, min' elo tarjoaa?”
“He siksi minut tahtovat mikä nyt mä oon,
Mun opporikas isäni mun tahtoo turmioon.”

“Hän tuntee oman säätynsä, myös minun säätyni,
Siks' kapakat ja vankilat mun käydä täytyvi.
Kun vaadin ihmisarvoni mä hänen edessään,
Niin herra kiiltonappinen käy virkatehtävään.”

“Sä tiedät peto millainen on ihmishaahmossa
Isämme tuo ihramaha tehtaan patruuna,
Hän hekumoi ja mässäilee ja leikkii lemmellä
Ja pirstoo toiveet ihanat nuorilta tytöiltä.”

“Kun lemmen heelmät kypsyvi, mik' ompi seuraus,
Siitä meillä monella on karvas kokemus.
Äitini mun tuoni vei, kun minut vangittiin,
Ja järjestyksen uhrina sun äitis' haudattiin.”

“Mä tiedän hyvin kaiken tuon, ei tarvis kertoa,
Vaan viinapullon avullako mietit kostoa?
Ei — noin jos aijot tyyntyttää sä koston halua,
Niin kurjuutta sun elosi on aina oleva.”

“En mä siitä välitä, jos elo kurjaa on,
Jos löytäisin vaan isäni hän saisi tuomion.
Mä häntä olen etsinyt jo täällä hetkisen,
Siksipä mä itseäni viinall' rohkaisen.”

“Sisar, veli, vaikka omme eri äitiä,
Niin sama isä kuitenkin tuo veren imiä.
Joka pyrkii ihmisyyteen kosta vannoen.”

“Murhaajat ne rikollisina täällä tuomitaan,
Ihmisyys ja oikeuskin lokaan poljetaan.
Me yksin emme mitään voi, kun yhteen yhdymme,
Niin sitten voimin yhdistetyin taistoon ryhdymme.”

Isä näiden isättömäin saapuu hiljalleen,
Keskustelun viime sanat korviin kaikuen.
“Mitä teet sä tyttölutka miehen keralla?
Ammattias kai harjoitat, näin aijot ansaita.”

“Erehdyt sä isä, roisto,” vastaa tyttönen,
Vaan tehtaassasi aherran, miss' kaikki hikoilee.”
— “En oo isä ilotyttöjen, olen kunnan mies,
Mieti mitä puhut lutka, tai vankilaan käy ties'.”

“Ootko isä ilotyttöin, sitä tiedä en,
Oot isä meidän molempien, tiedänhän vaan sen.
Muista tyttöpoloisia, joit' oot vietellyt
Ja tiedä lastes' kohtaloa, joit' oot määrällyt.”

Siinä seisoi rinnatusten veli, siskonen,
Heitä vastaan isä, silmät vihaa leimuten.
Veljen kutsui sivupuoleen isä julmuri,
Hän mietti juonta katalinta heille kostoksi,

Nyt merkkipilliin puhalsi tuo isä julmuri,
Kohta saapui neljänneksi uljas poliisi.
Rannerenkaat käsiinsä jo sisar, veli sai.
Tiensä minne kulkevi, sen tiedätte te kai.

Vaan vankilaan enää ei voi heitä lannistaa,
Se vaan heistä kostontulta yhä varmentaa.
Sillä koulu luokkataiston ompe vankilat,
Työttömyys ja leipälinjat, sekä tehtahat.